

Подъ сѣка, расперени крилѣ грамадни . . .
Такъ визъ какъ вито на прилепѣ приличить.
Когат' ги помрьдиж, три вѣтра буйни
Силно завѣхъж, Коцитѣ смразихъж.
Отъ шесть му очи сълзи течахъж,
Отъ три му бради буйно летяхъж,
Огнени сълзи, кървави лиги.
Въ сѣки уста по грѣшникѣ си джвче
Съ челюсти силни, съ остри ми зъби,
Тѣй което мжнжтъ едра кълчища,
Едра кълчища гѣ яка ми мѣлца:
Тѣй мжчи той тѣзъ трима грѣшници
.
Тамъ онзи който най много тегли,
Водача ми каза, е Юда 'Скариотски
Съ глава на вжтрѣ, съ крака на вѣнка:
Отъ другитѣ двама, надолу съ главата
Брутъ е едина, който ми виси
Отъ страна черна; той са увива
Безъ да продума ни една дума.
А другия, който тѣй снаженъ са види,
Е Кассий.

(Свободенъ преводъ отъ Английска на поета Лонгфеллоу.)

